

INFORMATION FREDAG 22. JULI 2022

KULTUR | 15

Ny festival på Nørrebro med unge musikere vil gøre klassisk musik mere tilgængelig

Pianisterne Lea Han og Gustav Piekut har skabt en festival for klassisk musik for og af unge. »Vi forventer ikke, at publikum er eksperter i klassisk musik. Det er ikke engang det, jeg lytter mest til selv« siger Lea Han

Af Rebekka Bundgaard

Jeg tager Lea Han og Gustav Piekut for at se på det kongelige danske musikuniversitet deres klassiske musikfestival. De to studenter har allerede været på festivalen i år, og de har været med til at skabe den første gang i København på Blågårdsparken i København den 24. juli 2022. Det er første år, hvor musikken skal være tilgængelig for alle. Det er første år, hvor musikken skal være tilgængelig for alle. Det er første år, hvor musikken skal være tilgængelig for alle.

begynde med at spille på festivalen. Men i år har de udvidet deres program med en række udenlandske navne og et orkester.

Deres næste udfordring bliver til gengæld at tiltrække flere gæster, der ikke nødvendigvis har en stor interesse i klassisk musik i forvejen.

»Det er en stor forskel på os og de rytmiske festivaler. I år med at de sælger sig selv på de navne, der udgør deres lineup. Det kan vi ikke gøre på samme måde. Der er færre, der kender de nye, store navne inden for klassisk musik. Så det er ikke det, vi kan tiltrække publikum med,« fortæller Lea Han, der forklarer, at de gør alt, hvad de kan for at skabe et andet udtryk end andre klassiske musikfestivaler.

»Ikke et ondt ord om andre klassiske musikfestivaler, men når jeg kigger på deres hjemmesider, så kan jeg se, at det virkelig er for kendere. Den måde, de præsenterer musikken på, er meget indforstået.«

teret musikken på, er meget indforstået.

Hun fortæller, at de forsøger at gøre det præcis modsatte på FestivalnFriends. For det første introducerer de alle musikkerne indgående på deres hjemmeside, og for det andet køber de plakater og forer siden af blandt andet Roskilde Festival og Bremon Teater. »for det skal være lige så tilgængeligt som det.«

»Jeg synes, det er forkert at spise folk af med de musikrykker, der på papiret er mere tilgængelige. Hvis man skal opleve noget nyt, skal man jo opleve det alle sammen. Man skal ikke begynde i 1. klasse og så følge så stille arbejde sig op i klassetimen,« siger Lea Han og tilføjer, at de uformelle rammer til gengæld betyder, at musikkerne kan slappe mere af.

»Der er så meget præstationsangst i den her branche, og folk tænker tit allerede til prøverne over, hvordan de mon bliver vurderet. Vi prøver at flytte fokus et andet sted hen.«

Gustav Piekut fortæller, at de desuden prøver at skabe en mere demokratisk type festival.

»Alle, der spiller på festivalen, er unge musikere, og mange studenter stadigvæk. På mange andre festivaler opdeler man programmet i de to grupper. Der er de 'unge og upcoming', og så er der 'superstjerne'erne. Men vi har valgt kun at præsentere de unge og upcoming-navne, og derfor er festivalen ikke hierarkisk.«

De tror også begge, at det er vigtigt at hive den klassiske musik ud af de vant rammeren gang i mellem. Og det er det, de prøver, når de afholder deres fest på Blågårdsparken.

»De fleste klassiske festivaler foregår på et gods eller et slot, og det er jo også fantastisk, men det kræver også, at publikum virkelig prioriterer at afsætte tid til det.

»Jeg klapper og pifter, allerede inden de begynder at spille, og det smitter af. En musiker har sagt til mig, at det punkterer den præstationsangst, man tit har som klassisk musiker, hvor man føler, at publikum vurderer og bedømmer os, før de vil klappe.«

Lea Han og Gustav Piekut fortæller, at det var deres venner og bekendte fra konservatoriet, der

I år glæder han og Lea Han sig særligt til afslutningskoncerten søndag den 24. juli, hvor alle musikkerne skal spille sammen. Og så er de også frem til at spille et Rakkhamntov-koncert sammen med en tredje pianist.

»Vi skal spille tre pianister på samme flygel. Og det er ikke, fordi det lige fra er den klassiske musik, som vi er så vant til,« fortæller Lea Han. »Det er ikke det smukkeste sykkle musik, der bliver spillet på festivalen. Men det er meget underholdende, og jeg tror ikke, at vi kommer til at spille den uden at grine.«

De er enige om, at klassisk musik er helt oplagt som festivalgenre, fordi klassisk musik i høj grad bør opleves live. Men de er også klar over, at det er svært at ramme et bredt publikum, når der kun er klassisk på programmet.

»Derfor er vi begyndt at inkludere mere rytmisk musik og jazz. Det fylder ikke så meget endnu, men det kommer til at fylde mere, for en rigtig god måde at formidle klassisk musik på er netop gennem cross over. Altså at sætte forskellige genrer sammen, så man også kan ramme et bredere publikum,« siger Lea Han.

»Vi forventer ikke, at publikum er eksperter i klassisk musik. Det er ikke engang det, jeg lytter mest til selv. Jeg ville lyve, hvis jeg sagde det. Så hvorfor skulle vi forvente det af publikum?«

Eurocentrisk genre

Samtidig er Lea Han overbevist om, at alle kan lide klassisk musik.

»Hvis man ikke kan lide det, har man ikke hørt det rigtige endnu. Man kan godt falde i søvn til Mahler – det gør jeg også selv – men det betyder ikke, at man ikke kan lide klassisk musik. Vi har den force, at vores genre strækker sig helt fra 1600-tallet til nu. Der er ingen anden genre, der suækker sig over så lang en periode. Så det er umuligt at sige, at man ikke kan lide klassisk musik.«

Gustav Piekut tilføjer dog, at gentens store tidsræmde ikke er ensbetydende med, at det er let at lægge et program, der føles relevant i 2022.

»Der er jo det problem med klassisk musik, at det er enormt

eurocentrisk. Vi prøver at inkludere mange flere kulturelle kompositioner og nye eller glemte kompositioner. Det synes jeg, at man skal.«

De har blandt andet fået den japanske komponist Toru Takemizawa samt de kinesiske komponister Chen Yi og Zhou Long til at spille på festivalen.

»Det er bare et faktum, at 99 procent af den klassiske repertoire, der oftest spilles, er skrevet af hvide, europæiske mænd. Og det er et problem, vi kan gøre noget ved. Når vi skriver ny musik, må det kan være svært at gøre noget ved bagudrettet. Men vi prøver at grave de glemte og oversete frem,« siger Gustav Piekut.

Han og Lea Han har sammen med FestivalnFriends i en tid, hvor der allerede er en rebranding i klassisk musik. Med programmer som Operarejsen, Copenhagen og Den Klassiske Musikfestival især DR forest for at gøre mærksomhed omkring klassisk musik. Og selv om de er enige om, at initiativer, der får folk til at høre klassisk musik, er gode, er de også, at den klassiske musik kan blive købt ned til noget, der er let for let at fordøje.

»Hvis man præsenterer værkerne på en ordentlig måde, kan man sagtens sætte udfordrende ting på programmet,« siger Gustav Piekut.

»Der er også virkelig meget musik, som jeg selv ikke forstår, men som jeg synes er interessant. Den musik, jeg ikke forstår, er jo også den musik, der er større end mig selv. Og man kan godt give folk den oplevelse, uden at det hele behøver være pakket ind i hygge.«

De fleste klassiske festivaler foregår på et gods eller et slot, og det er jo også fantastisk, men det kræver også, at publikum virkelig prioriterer at afsætte tid til det

Gustav Piekut

Studerende på Det Kongelige Musikonservatorium

»Vi føler os grebet og støttet af publikum, når der er god stemning«

Lea Han, Festival & Friends

ind ad døren. Musikken skal være på et højt niveau, og koncerterne skal helst være i eksklusive rammer. Han fortæller, at det første år kom publikum til den første koncert i hverdagstøj, som kom de lige fra sommerhuset, men det endte med, at de ved sidste koncert havde taget slips på. Det handler ikke om snobberi, men at publikum skal gå være opmærksom på, at det er noget særligt at komme til koncert.

»Jeg har hørt, at der er nogen blandt publikum, som har lavet en hatteklub. Det synes jeg er sjovt«, siger Niklas Walentin.

Hos den Nørrebro-baserede Festival & Friends er den inviterende stemning vigtig. Publikum skal føle sig som venner af musikerne. De kan tale med musikerne

før koncerterne, i pausen og bagefter, hvor alle kan blive og hænge ud.

»Publikums passion og energi er vigtig for musikerne. Vi føler os grebet og støttet af publikum, når der er god stemning«, fortæller Lea Han, som gerne vil have en festivalånd, som man kender fra de rytmiske festivaler, hvor gæsterne går rundt med et smil på læben hele tiden. Festival & Friends har arbejdet med det visuelle udtryk, som skal signalerer, at de er unge musikere, som taler til andre unge.

»Vi er bare os, og vi er megasøde. Det er det, vi gerne vil signalere«, fortæller hun.

»Det er en selvfølge, at vi er topprofessionelle musikere, og at vi spiller klassisk kammermusik på højeste niveau. Det

Festival & Friends

■ Lea Han og Gustav Piekut er begge pianister uddannet på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. De er begge i 20'erne, og ved siden af deres pianistiske karriere arrangerer de Festival & Friends.

Møn Sommerkoncerter

■ Niklas og Alena Walentin er henholdsvis violinist og fløjtenist og har begge internationale musikerkarriere som solist og kammermusiker. Alena Walentin er ydermere professor i fløjte ved Det Kgl. Konservatorium i Haag, og Niklas Walentin er en del af Trio Vitruvi. Niklas og Alena Walentin er kunstneriske ledere af Møn Sommerkoncerter.

Rudersdal Sommerkoncerter

■ Christine Pryn er violinist, uddannet ved konservatorierne i København, Odense og Essen. Hun har optrådt som solist og kammermusiker i en række lande og er leder af ensemblet Rudersdal Kammersolister. Og så er hun grundlægger af Rudersdal Sommerkoncerter.

behøver vi slet ikke tale om. Det er alt det udenom, vi arbejder med, når vi vil skabe festivalens identitet«. Festival & Friends har fået designet plakater, som er markante i byrummet, og de har fået deres helt egen skrifttype på hjemmeside, billetter og program. Og så er der hele netværksdelen. I år vil de prøve at lave aftaler med lokale restauranter, så publikum kan få en samlet oplevelse, og med en festival midt i sommervarmen står en Festival & Friends is-vogn på pladsen foran koncertkirken også på ønskesedlen.

Christine Pryn er optaget af, at publikum får nye oplevelser med hjem, når de har været til en koncert hos Rudersdal Sommerkoncerter. Noget de ikke har hørt før, eller nye sammenhænge de ikke har tænkt over.

»Jeg arbejder med at kombinere en kunstnerisk oplevelse med faktuel viden ved koncerterne«, siger hun. For eksempel blev en koncert med polsk musik kombineret med et foredrag om polsk plakatkunst,

På Nørrebro i København er det nu tredje år, at folkene bag Festival & Friends arrangerer klassisk musikfestival midt på stenbroen i Koncertkirken på Blågårds Plads. Festivalen er vokset ud af coronaens skygge, og begyndte med at tre unge musikervenner arrangerede et par streamede koncerter i foråret 2020. Der var ikke mange, der lyttede med, men det var så sjovt og givende at arrangere, at pianist Lea Han sammen med pianistkollega Gustav Piekut og cellist Jonathan Swensen besluttede, at det måtte de prøve igen. Og i de stille corona-dage gik de i gang med at planlægge Festival & Friends.

»Uden den tid vi fik under nedlukningen, var det ikke blevet til noget. Al den tid, der kunne være gået med at strikke og bage pandekager, blev kanaliseret ind i idéen om en festival«. De tre musikeres venskab er udgangspunkt for festivalen, deraf navnet. De inviterer deres venner til at komme, både dem de kender, men også alle dem, de ikke kender. Det handler om venskab og om at skabe noget sammen og dele oplevelserne med hinanden, fortæller Lea Han.

EPISODE

Festival & Friends: 6, 7 og 8 - ukurante størrelser

P2 Koncerten >

MANDAG 25. JUL 2022 | 2 T 44 MIN. | P2

LYT

DEL EPISODE

OM DENNE EPISODE

Afslutningskoncerten fra dette års Festival & Friends indeholder både sekshændigt klaver, en klaverseptet og en oktet. Og så begynder den med et værk for harpe solo. Der er med andre ord dækket op til en utraditionel musikalsk menu: Gabriel Fauré: Impromptu op. 86 nr. 2

Broadcast i DR P2